

Fa quatre segles que el nostre Orde és a Tarragona. Primer prop de la catedral, on ara hi ha el "Grup escolar Jaume I". Hom el coneixia pel convent de Sant Llorenç, perquè estava dedicat al famós diaca i màrtir de l'Església romana. Fou fundat per dos canonges de la seu tarragonina, el doctor Bartomeu Roca, germà del nostre venerable Joan Roca, i per l'ardiaca Rafael Llorens. Era l'any 1597. És cert que no va ser mai un dels convents més importants de la antiga província, però va fer la seva història plena de testimoniatge al servei del poble tarragoní, en particular en els moments històrics més rellevants, tant en la seva dedicació al ministeri apostòlic com en la seva heroïcitat caritativa a l'hora de les diverses epidèmies que hi hagué a la ciutat (1650 i 1809) com a la Guerra del Francès (1811) donant la cara com tots els ciutadans honrats. Tres varen morir al carrer.

També hi hagué bons predicadors, com ho demostren alguns manuscrits que tenim a l'Arxiu Provincial, i sobretot una obra monumental publicada amb el títol: *Cuatro cuaresmas continuas... predicadas en la santa iglesia metropolitana primada de las Españas...*, de Tarragona, pel pare Josep de Jesús. El llibre va tenir tant d'èxit que s'edità dues vegades (Barcelona, 1706 i 1725).

Però hi ha un altre esdeveniment, molt més recent que cal tenir en compte, perquè encara el vivim i en som continuadors:

El convent de la Punxa. Aquests dies del Carme es compleixen els 100 anys de la seva inauguració. Continuació de la nostra antiga història a la ciutat, però amb unes característiques molt peculiars i rellevants per a tota la província. Tarragona ha estat per a nosaltres el primer convent restaurat després de la desfeta de l'exclaustració del 1835: primer noviciat oficial, i els últims quaranta anys Seminari menor. Seu fundadora, també, de l'Aigua del Carme (1909), guaridora de malalties corporals..., i materials per als nostres aspirants...

Certament els tarragonins varen tenir, des de 1897, una comunitat amb plena dedicació al confessorari (capellans, religiosos i laics) reconeguda per tothom. I no cal parlar dels altres ministeris sacerdotals. Ni les famoses confraries del Nen Jesús de Praga, Setmana Devota del Carme, Terç Orde i Pia Unió de Santa Teresina del Nen Jesús. I ja que parlem de Santa Teresina no oblidem pas el "Centro de Propaganda de Santa Teresita para España y América", ací fundat el 1909 fins 1936, veritable fogar de promoció i devoció de la Santa de Lisieux. També va ser-hi uns anys la revista *Lluvia de Rosas*.

Tot això ho escric una mica a correuita, però el pare Josep Anton i servidor estem preparant una memòria-llibre d'aquests esdeveniments per a la futura història.

* [Publicat a *Suplement. Butlletí informatiu. Carmelites Descalços de Catalunya i Balears*, 68 (juliol-setembre 1997), p. 23.]